Ч. 261. Середа 6 грудня (23 падолиста) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З посольских комісий. — Поділ Персиї. — Ворохобня в Хіні.

Посольска палата в тих двох тиждях, в яких ще може радити перед сьвяточними фериями, полагодить що найбільше друге і трете читане буджетової провізориї, перше читане урядничого предложеня, предложене про компетенцию міністерства публичних робіт та вибори до делеґаций.

Президия посольскої палати проєктує вибір членів делеґациї 14 с. м. на надзвичайнім вечірнім засіданю палати. Припускають, що до того часу покінчать ся переговори між партиями в справі визначеня кандидатів.

Конференциї президента міністрів і міністра торговлї, а також міністра публичних робіт з представителями сторонництв і країв, заінтересованих в новели про водні дороги покінчено в пятиицю. Новеля прийде ще під наради міністерскої ради, а відтак увійде до палати.

Урядничa комісия почала в пятницю наради над урядничим законом, котрий п. Гофман ф. Веленгоф (нім. люд.) зголосив як власне внесене, аби не треба було переводити першого читаня в палаті. На внесене пос. Ґермана ухвалено не вибирати підкомісиї, але відбути розправу в повній комісиї. Ухвалено також не переводити загальної дискусиї.

Опісля почав посол Чех (молодочех) наради над першими параґрафами закона, по чім п. міністер справ внутрішних бар. Гайнольд подякував справоздавцеви за признане висловлене правительству за швидке предложене закона та запевнив, що правительственні органи працювали до пізної ночи над викінченем предложеня. Міністер просить, щоби комісия вимнала конфлікти в комісиї та щоби покинула недовіре до правительства.

До 1 § поставив пос Ґлекль (с. д.) поправку, щоби замість загального очеркненя, що на становище державного урядника може бути покликаний горожанин з бездоганним житем, виразно сказано, що до державної служби може бути принятий кождий, кого не карано за злочин, спричиняючий утрату виборчого права громадского. Пос. Шмераль (чес. авт. соц. дем.) вніс додаток, що політичні, віроісповідні та національні взгляди не мають впливати на приниманє урядників. Против внесеня пос. Шмераля виступив секц. шеф Фріс та зазначив, що службове відношенє державного урядника є відношенєм публично-правним, в котре горожанин вступає добровільно. Правительство не може лишити себе права вибору між кандидатами до урядничої посади.

По дальшій дебаті відкинено внесенє пос. Ґлекля 16 голосами против 15, а додаток Шмераля принято 16 голосами против 14.

На слідуючім засіданю полагоджено в ґеневальній дебаті постанови службової праґматики про принимане урядників, службову присягу й кваліфікацию.

Безпосередною причиною нападу Росиї на Персию єсть жаданє росийского правительства, щоби Персия віддалила двох високих урядників, а то Американця Морґана Шустера, що управляє цілим перским скарбом і єго помічника Анґлійця Лекропа і щоби на будуче з'обовязала ся не принимати без згоди Росиї і Анґлії ніяких чужоземців до своєї служби. Крім того зажадала ще Росия, аби Персия заплатила кошти висланя і удержаня росийских войск в Персиї. На виповненє тих жадань дала Росия Персиї 48 годин часу. Перске правительство ті жаданя відкинуло і тоді Росия приказала своїм войскам маширувати на столицю Персиї, Тегеран. Тим самим окупация західної Персиї Росиєю, а всхідної Анґлією, котра вже також вислала там свої войска, є питанєм найблизшого часу.

Вісти, які надходять з Тегерану, представляють ситуацию в Персиї розпучливою. Реґент, що править в заступстві малолітного шаха, князь Наср-уль-Мульк, вже перед міся-

7)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Лиш дуже нерадо, мов би лиш змушений щораз більше припікаючими лучами сонця, мусить чоловік вертати з сеї прогульки, а прощаючись з тою величавостию і красою, якої другої ледви чи де знайде ся на сьвіті, виходить на улицю Муски — посестру париской Рю де ля Пе (Rue de la Paix). Що за вид, якеж видовище представляє нам ся многолюдна столиця! 350.000 людий—ідуть, біжать, гонять, їздять возами і верхом, спочивають, їдять, варять, працюють, кричать, співають, 55.000 ослів бігає через цілий божий день від сходу до заходу між мурами міста Каіра! Лиш хто раз в своїм житю переходив страшними улицями душного Баґдаду, може мати понятє о тім, що значить той безнастанний рух, тота безконечна струя людий, що заливає улицї і площі Каіра: здає ся, як колиб настала якась ворохобня, як колиб мала ся вести якась борба. Спокійнійше буває лиш в европейскій дільници і на тих улицях, при котрих стоять вілї та коли на рухливе місто каліфів ніч западе. Але ледви заблиснуть перші зірки, як вже навзаводи з когутами зачинають виспівувати муеццїни, котрі иноді таки дійстно на причуд красно співають. Кличем своїм, котрий они співом виголошують, взивають они всїх вірних 5 разів на день а два рази в ночи до молитви.

Коли впослїдне пролунав голос муеццїна, зачинають труби будити войско в такий спосіб, що можна би оглухнути. Першим успіхом того єсть то, що 50.000 псів зачинає вилазити із своїх нор та закутин базару, де они доси спочивали. Відтак отвирають ся дуже часто переповнені го.поди, а череди овець, стада рогатої худоби, буйволи і верблюди виходять разом з численними караванами лиш слабо осьвітленими улицями і брамами за місто. Вже відзивають ся осли, брами мошей і їх величезних притворів отвирають ся: Ель Кагіра будить ся знову до нового дня, бо понад Лібійскою пустинею, що сьвітить ся жовтаво і понад пірамідами, що показують ся в рожевім сьвітлї, добротливий Аллах велїв сонцю сходити. Улиці і заулки заповняють ся в одній хвили людми.

Феллахи в нужденнім одїню і Нубійці з палкими очима, живописно повбирані імами та улеми; поважно ступаючі Бедуїни високого росту; голі „сьвятцї“ і замащені дїти; заводячі плачки і ревучі фаринники; згорда споглядаючі маґи, дервіші і доктори ісламу; Копти, Жиди, монахи і монахинї; весільні походи і голодні пси шукаючі собі поживи; пишні повози, котрим сагі (бігуни) в білім золотом вишиванім одїню роблять дорогу накликуючи і розтручуючи людий на улици; довгі ряди верблюдів з цілими горами товарів; двигарі, що не оглядають ся на нікого і тисячі ослів, що ступають з тиха і готові перевернути чоловіка, заким він ще їх зачув на невибрукованій улици: — все то суне ся, тручає ся, заступає дорогу, біжить і гонить серед крику і накликуваня почерез широкі площі і безчисленні мости — коротко сказавши — роїть ся від людий.

Але Восток то край противностий: саме коло найбільше оживлених улиць, де найбільший рух і крики, виходимо на улиці і улички, де аж темно від соломяних мат і шатрового полотна, де чоловік приходить до переконаня, що правдиві люди з Востока то найбільші любителї затишного сумерку і фаталїстичного спокою, що можна би Каіро хибно осудити, як би хтось гадав, що там лиш вічна глота. В сих, що правда, брудних уличках аж надто тихо; якісь закутані женщини, по дві або три разом, ідуть пошептуючи з тиха до сусїдного дому; дому; якісь кострубаті пси гризуть ся в куті, вириваючи мабуть один другому якусь кістку; з бідненька повбирані магометани і коптийскі сьвященики в дивно покручених турбанах, водоноси і деинде пастухи з козами, котрих хтось закликає з поза закратованого вікна домагаючись козячого молока, перeривають лиш незначно сьвяточний спокій. Ряди домів стоять тут близько один коло другого і творять вузку улицию а вікна в них позаслонювані добре де-

цем зрезиґнував з того достоїньства і хоче покинути Персию. Кабінет подав ся разом з ним до димісиї і править лише провізорично; правительство спочиває тепер в руках розбитого на богато сторонництв, невиробленого ще парляменту, що всіми силами намагає ся утворити новий кабінет. Більша частина войск, вірних правительству, стоїть в поли против прихильників бувшого шаха, котрі, побиті тілько разів, при помочи Росиї розпочали на ново боротьбу. В Тегерані панує цілковита анархія, морди і уличні рабунки на дневнім порядку. Одинокий чоловік, що годен був упорядкувати трохи ті фатальні відносини, покликаний з Америки фінансовий дорадник, Шустер Морґан, через Росию утратив власть. Перске правительство, щоби запобігти росийскому нападови сповнило, як відомо, всякі услівя, поставлені єму росийским правительством в попереднім ультіматум. Однак то упокорене перского правительства не поправило єго положеня. Росия виступила сейчас з новим ультіматум, яке мало на меті лише викликане катастрофи, а коли перский парлямент, шануючи свою честь, то ультіматум відкинув, росийскі войска розпочали вже похід на Тегеран. Войска ті скріплені до такої сили, котра супротив мілітарної слабини Персиї вистарчає зовсім до переведеня окупациї.

В своїй акциї в Персиї росийске правительство має зовсім вільну руку. Перед роком також Німеччина забезпечила Росиї в окремій конвенциї цілковиту свободу діланя. Давнїйше Туреччина противила ся заборчим намірам Росиї в Персиї, однако тепер, маючи війну з Італією, не може мішати ся до перскої справи. І Росия користає з такої ситуациї в цілій повни.

Про хіньску ворохобню доносять з Пекину: По побіді цісарских войск під Ганкав і по здобутю Нанкину знов ворохобниками прийшли здаеть ся обі сторони до пересьвідченя, що конечно треба їм заключити мир і в порозуміню спільно полагодити справу. Скарб державний пустий, банкротство правительства до місяця майже не минуче, а правительство американьске противить ся уділеню позички без потверджения єї також із сторони ворохобників.

Новинки.

Львів, 5 грудня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер рільництва іменував в етаті урядників технїчно-лїсних управителя маєтностий буковиньского греко-православного фонду релїґійного, елевів лїсництва Ів. Андрейчука, Сильвія Цюперковича і Сильвія Ілюца асистентами лїсництва. — П. Намістник переніс секретаря Намістництва, Стан. Подвіньского з Мостиск до Львова.

— **Отворенє пристанку особового Синевідско-Бубнище.** Дня 15 грудня 1911 отвирає сь пристанок Синевідско-Бубнище положений поміж стациями Любінці і Синевідско-вижне в км. 23 4/6 на шляху зелїзничім Стрий-Лавочне для руху особового і пакункового. Час від'їзду поїздів задержуючих ся в тім пристанку есть поданий в стїнних розкладах їзди з дня 1 мая 1911.

Білети їзди набуває ся в перестанку, пакунки оплачує ся в стациї віддавчій.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: Від 1 жовтня с. р. додає ся до поїздів ч. 18 і 19 поміж Львовом і Краковом вози спальні I і II кл. З огляду на час від'їзду сих поїздів пізним вечером (зі Львова о 11·10 в ночи, з Кракова о 10·35 в ночи) уможливлює се зарядженє дуже догідну подорож поміж Львовом а Краковом нічними поїздами а ще більше тим, що ціна білету зі Львова до Кракова враз з доплатою за ужите одного місця в возї спальнім виносить для II кляси лиш о К 1·60 більше, а для I кляси о К 1·30 менше нїж цїна білету дотичної кляси при поїздах поспішних без ужитя воза спального. Доплата ся виносить за I кл. К 8·80 а за другу К 7·80.

— **Філїя „Карпатиї"**, першого руского товариства взаїмних обезпечень на житє і ренти у Львові, ул. Куркова ч. 5 уділяє близші інформациї що до обезпечень і аґенций, приймає також зголошеня внесків на обезпеченє на житє і ренти. Години урядові від 9 год. рано до 1 в полудне і від 3—5 год. по полудни.

— **Товариство „Краєвий Союз ревізийний"** у Львові від дня 1 грудня с. р. займає льокаль при улици Домінїканьскій ч. 11 II поверх в домі Товариства Урядників і Сьвященикiв. Години урядові для сторін від 9—12 передполуднем.

— **Урядничий закон,** предложений на послїднім засїданю палати послів, містить між иншими такі параґрафи про поведенє урядників: § 31. Урядник повинен своїм поведенєм в службі і поза службою берегти поваги стану і уникати всего, що могло би впливати уємно на повагу і довірє до єго становища. Повинен поиехати все, що з карностию т. є. у відношеню старшини і підчиненого не дасть ся погодити. — § 32. Урядникови не вільно брати участи в стоваришенях, о скілько се, з огляду на мету стоваришеня або спосіб виконаня єго дїяльности, противить ся обовязкам урядника. Нікому з урядників не вільно належати до полїтичних стоваришень за границею.—§ 55-им признано практикантам відпустку 14 днїв річно; урядникам XI—IX ранґи понизше 15 лїт служби 14 днїв, а повисше 15 лїт 3 тижні; урядникам VIII і VII ранґи низше 15 лїт служби 3 тижні, а понад 15 лїт 4 тижні; урядникам VI і висших ранґ понизше 15 лїт служби 4 тижні відпустки річно, а поверх 15 лїт служби 5 тижнів відпустки.

— **Соті роковини уродин Маркіяна Шашкевича** обходять торжественно українські товариства в Заліщиках дня 8-го грудня. Порядок сьвята слїдуючий: о 9 год. рано богослуженє в парохіяльній церкві в Заліщиках з сьвяточною проповідию; о пів до 11 похід „Січий" улицями міста; о пів до 12 концерт в сали „Сокола". Вступне слово і декламацию на концерті виголосить проф. Сильвестер Яричевский. Всїх громадян заліщицкого повіту просить ся о численну участь.

— **Нові вибори** до надвірняньскої Ради повітової розписало ц. к. Намістництво і визначило реченець вибору для громад сільских на день 23 січня 1912, для громад міских на 24 січня, для найвисше оподаткованих з катеґориї промислу і торговлї на день 25 січня 1912 а для ґрупи більшої посїлости на день 26 січня 1912 р.

— **Сьв. Миколаєви і ангелам,** ба й чортам та гаманам не вільно ходити по Львові. Дирекция львівскої полїциї в порозуміню з маґістратом і духовними властями видала розпоряджене забороняюче волочити ся всїляким

ревляними решітками, так густими, що знадворку не можна добачити, хто стоїть поза ними, а все таки на стілько отверті, що можна крізь них витягнути на улицю. Малі домівки не мають таки зовсім вікон і дістають сьвітло з отвертого в горі подвіря. Ряди домів перериває часом незабудоване, запустїле місце заросле бурянами або якась мала мошея з мінятуровим мінаретом, бідненька християньска капличка без хреста і без дзвонів, якась керниця вкрита банею, котра вже валить ся, якийсь малесенький пальмовий або оливний садок — а відтак знов вузка улиця, закратовані хати, спокій і тишина.

Але часто треба лиш кілька кроків а то вже знаходимо ся на якійсь із найбільше оживлених улиць, безпосередно коло якоїсь богато украшеної мошеї, якоїсь темної господи або просторого базару, що буває звичайно осередком восточного житя. В крамах, які тут знаходять ся, сьвітить ся і блищить ся все як в казці. Все, чого лиш душа забажає а що мошонка годна заплатити, можна тут дістати. Хто знає каірскі базари з їх скарбами і їх містернями, з їх глотою і їх безконечними крамами, той може зовсім справедливо сказати о собі, що знає спору часть Востока, того краю казок і чару.

В Каірі і довкола него знайде кождий то, що єму може припасти до вподоби. В музею в Буляку, над берегом Ніля, де знаходять ся збори множества дорогоцінних останків стародавного Єгипту, але де й не відповідне місце супочинку неодного із славних Фараонів, розширяє ся око і серце слїдителя і того, хто інтересує ся минувшостию Єгипту. Що за величезне богатство, які неоцїнені памятники глубокої старини наповняють сї просторі салї! З як найбільшим зацікавленем, але, признаю ся, і з сумними гадками ходив я по тім музею в Буляку, де архієреї і вожди, фараони і вельможі стародавного Єгипту виставлені в яких трийцяти домовинах — на показ, страшний показ для цікавих людий.

Коли погадаю собі, як то стародавні Єгиптияни шанували своїх померших і віддавали їм мало ще не божу честь, то аж відраза бере мене до тих учених безбожних рабівників, що з сокирами і лопатами вломили ся до помешкань смерти, повиривали звідтам так красно і старанно поховані мумії, щобя їх занести до краю єдиноспасаємої цивілізациї. Високодостойні тїни фараонів, надармо шукали ви захисту поза дорогоцїнним мармором і ґранїтом ваших пірамід! Нові часи не знають нїякої сьвятости, нїякого пошанованя для ваших гробів. Ворожба, що заповідала ваше воскресенє по 3000 роках, сповнила ся, лиш не так, як то віщував ваш Озіріс, щоби ви розпочали красше житє; люта рука образованих рабівників здерла з вас золоті прикраси, вхопила із похвалої захланности чудеса штуки, які так повним житя усьміхом украшали вас у вашім смертнім сиї і уставила ваші тїла як ваші статуї в музею! Нїякий нарід на сьвітї не віддавав так велику честь своїм помершим як Єгиптияни, нїякий не беріг їх лїпше і нїякий не завів ся так прикро в своїй надії, що буде їх міг зберегти.

Або когож то не бере жаль, коли стоїть перед домовиною Рамзеса Великого, під котрого володїнем край над Нїлем проживав свою золоту добу, того Фараона, про котрого біблїя нам розповідає, в котрого палатї виростав Мойсей, котрого доньку той єврейский знайда називав своєю матїрю, того Рамзеса-Міякуна, котрий через 66 лїт наповняв сьвіт своєю славою, своїми ділами (панував від 2427—2494 по сотвореню сьвіта)! Або кого жаль не стисне за серце на вид трупа молодої фараонки Махриї і єї новонародженої донечки, котрі неумолима смерть забрала одного дня з їх пишної палати? Дуже артистично роблені прикраси, з котрих найзамітнїйші клейноти Агопети, жени фараона Хама, безчисленні образи богів і поважно споглядаючі статуї єгипетских королів і князів заповняють салї музея. Ось сидить той фараон, що будував піраміди Шафра і дивує ся, як він сюди дістав ся (помер около 600 пд. Хр.), онтам той, то єгипетский Крезус, Сезострiс Греків, Рамзес II; здоровенний шейх ель белад (посадник) держить ще свою урядову палицю в лївій руцї, а щоби не був сам, то має ще до товариства князя Рахатпон і єго супругу Нуфрід — все то може еґiптольоґа радувати, одушевляти — мене музей в Буляку не зовсім вдоволив.

Побожні християни ідуть оглянути також дуже стару базиліку православних Коптів, Сітті Маріям, на руїнах старого Вавилона, де сьв. Родина перебувала якийсь час в печері, або ідуть до сьвятого міста Анну (Он або Геліополіс), котрого місце зазначує один одинокий обеліск, де в славній сьвятини сонця урядував Путифар, котрого Господь так само побив, як він попалив дім єгипетских богів (Єремія 43, 13); де „спаситель краю над Нїлем" (1 кн. Мойс. 41, 15) Азанет, посватав доньку архієрея сонця і де також образував ся великий Мойсей.

(Дальше буде).

„колядникам" по домах, улицях і прилюдних місцях в день сьв. Миколая і Рiздвяних сьвят. Розпоряджене се мотивує поліция тим, що в часї сих сьвят перебирають ся звичайно підозріні особи, переважно злодії і опришки, котрі при тій нагоді крадуть що попаде, а що найменше підглядають по домах терен до пізнійшої крадежи. Розпоряджене то забороняє: 1) Ходити по улицях, прилюдних місцях і льокалях особам перебраним за сьв. Миколая з ангелом і чортом в день сьв. Миколая після греко- і римо-кат. обряду; 2) ходити по улицях, прилюдних місцях і льокалях з колядою і вертепами в часї Рiздвяних сьвят греко- і римо-кат. обряду; 3) вийти заборонне волочити ся перебраним особам в часї сьвят „гамана" після жидівского віроісповідання. Переступлене сеї заборони буде каране по мисли цісарского патента з дня 20 цьвітня 1854 р. В. д. зак. ч. 96.

— **Обікража церкви.** В ночи з дня 29 на 30 падолиста с. р. невислїджені до тепер злочинці вдерлись до нової церкви Рождества Пр. Богородиці в Камінці стр. через вікно і розбивши зелізом ковану скарбону, забрали готівки 258 К 43 сот. Злочинцї добирали ся до церкви зразу через головний вхід і вже й зробили в дубових зовнїшних дверех значний отвір, та при тім видко завважали, що за сими дубовими дверми є ще зелізні внутрішні і тому дібрались до церкви крізь вікно — положене яких шість метрів в горі. З церкви вийшли безпечно бічним входом, від якого ключ найшли в захристиї.

— **Спроневірене в черновецкій касї Товар. Червоного Хреста.** Вислїдок ревізиї, зарядженої з припорученя президента краю Бляйлебена в касї Тов. Черв. Хреста викрито там надужитя директора краєвих помічничих урядів Константина Зенти. Казав він, що маєток товариства в квотї 100.000 кор. відіслав до Віднядо головної каси, а на доказ предкладав почтовий рецепіс на вислані гроші. Як показало ся, сей рецепіс був сфальшований. Зерта, арештований, признав ся вчера до спроневіреня 60.000 корон.

— **Наслїдки необережности з оружием.** Двайцятьлїтний Василь Розумійко з Липника ad Скварява, жовківского повіта, оглядаючи в хатї своїх родичів набитий пістолет, обходив ся з ним так неосторожно, що пістолет вистрілив, а куля поцілила молодшого брата, 17-лїтного Николая в голову, внаслїдок чого тойже небавком опісля закінчив житє.

— **Ще один розбишацкий напад у Львові.** Близь водолїчебного заведеня Кісельки напав в суботу вечером на переходячих туди в товаристві женщини пп. Франца Немца, учителя і шофера Кар. Бжеского якийсь розбишак, а наставивши до них два револьвери, крикнув: „Руки до гори і віддати сейчас гроші!" Другий розбишак стояв тимчасом на боцї. На вид револьверів, женщина, що ішла з обома панами, зачала кричати, а оба розбишаки перепудившись, щоби не надбігла яка поміч тим, котрих они напали, повтікали в одній хвили без слїду.

— **Намірене убийство.** Муляр Іван Сикула, замешкалий при ул. Підзамче ч. 15, обходив ся так брутально зі своєю женою, що она не могучи вже довше видержати, втекла перед кількома днями від него до своєї матери при ул. Інвалідів ч. 15. Втеча жінки так розлютила Сикулу, що він в недїлю по полудни впав до мешканя тещі, а побачивши жінку, добув револьвера і стрілив до неї. На щастє, куля хибила. Крик заатакованих женщин і вистріл звабили других льокаторів реальности, в виду чого Сикула втік. Небавком однак придержала его поліция і замкнула в своїх арештах. Сикула єсть підозріний о участь в убийстві, доконанім перед двома недїлями на особі Йосифа Тота, бувшого одвічального редактора ґазети „Herold Włoski".

— **Крадежі.** Сторожисї дому під ч. 5 при ул. Замарстинівскій Марії Лукачевій вкрав зарібник Михайло Ґерус 41 корон. Лукачева сама его вислїдила і приведила в хвили, коли купував собі чоботи на ул. Божничій, однак при нім знайдено вже лиш 24 кор. і 50 сот.— До мешканя п. Сальомеї Мартинякової при ул. Здоровля ч. 16 зайшов якийсь молодий мужчина і вкрав лежачий на конзолї перед зеркалом золотий годинник з ланцушком, а відтак отворив собі вікно і вискочив на улицю. П. Мартинякова входячи з кухнї до комнати, побачила злодія якраз вискакуючого крізь вікно. — Золотар Ґерус, замешкалий при ул. Казимирівскій, позабирав від клієнтів всілякі біжутериї до перероблення або направи і втік зі Львова.

— **Дрібні вісти.** Львівске Товариство ратункове уділило в місяци падолисті помочи в 827 случаях, від початку сего року в 10.537, а від початку его заснованя в 87.668 случаях. — Жандармску стацию в Незвискак перенесено до Гарасимова в городенецкім повітї. — Щезла без слїди 18-лїтна Олена Вівчарівна, котра ще 29. падолиста приїхала до Львова і мала стати на службу у п. Валлерштайнової. Єсть здогад, що дївчина стала ся жертвою торговельника живим товаром. — З ґарнізонової вязницї втік ре ервіст Франц Комбієн. — Оногди в ночи арештувала поліция на Замарстинові Абрума Мармеля recte Сама, торговельника живим товаром, за котрим поліция шукала від кількох місяців. Торговельник той вивозив дївчата головно до Арґентини.

Телеґрами.

Вашінґтон 5 грудня. Вчера отворено першу сесию 62-го конґресу.

Пекін 5 грудня. В Урзї відправлені хіньскі урядники проголосили независимість Монголії.

Константинополь 5 грудня. Порта оголосила комунїкат, в котрім каже, що держави у відповіди на ноту порти увірили єї, що не позволять на нарушене status quo на Креті.

Харбін 5 грудня. З хіньского жерела доносять, що революціонїсти заатакували правительственне войско близько Фучоу і заняли два форти. Правительственне войско мало 14 убитих і ранених та завернуло до Фучоу.

Теґеран 5 грудня. Перский парлямент віднїс ся телеґрафічно до анґлїйской палати послів з просьбою о поміч при розслїдах російских жадань. Вислано також телеґрами до парляментів инших держав, також до думи російскої. Женщини беруть участь в антиросийских демонстрациях. Всякі ріжницї в парляментї щезли.

Теґеран 5 грудня. З Касвіна телеґрафують, що росийске войско розброїло в Рештї тамошну перску міліцию і обсадило уряд телеґрафічний. Зі всїх сторін краю надходять телеґрами жертвуючі поміч перскому парляментови.

Константинополь 5 грудня. Після урядової депеші з Іштіпу в Косївскім вілаєтї вибухла в тамошнім мечеті бомба, підложена Болгарами. Мечет вилетїв у воздух. Музулманьске населене єсть дуже роз'ярене. Прийшло до бійки, в котрій згинуло 12 осіб а 20 було зранених. — Вчера радила рада міністрів над справою рівночасних замахів динамітових в ріжних місцевостях підчас сьвята Байраму. Виданий комунїкат каже, що рада міністрів єсть тої гадки, що розходить ся тут о умисне подразнене музулманьского населеня, щоби викликати обаву, що публичний порядок єсть загрожений.

Теґеран 5 грудня. Після наспівших тут вістий на 30 миль анґлїйских (7 наших) на полудни від Решт появило ся 2000 Росиян. До Теґерана прибуло 25 до Касвіна 2000 козаків.

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недощака. (Телефон ч. 527).